

Серия:МОЛИТВЕНО
Тема: Когато църквата се моли -5

Деяния 12:12-17

Дата:20/04/2016г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

И тази сряда продължаваме да мислим по въпроса: Какво става когато църквата се моли?

Деяния 12 гл ни разкрива част от нещата които се случват когато църквата се моли. Виждаме, как до голяма степен това което става не ново, макар да го виждаме под нова форма.

-Сатана е същия и той обича да притеснява и гони църквата. Ако не го прави, това може да означава, че църквата не е извисена на духовното си ниво. Това може да означава, че църквата не безпокои Дявола, не му пречи да си върши работата в света. Започне ли църквата да свети и даосолява обществото си, Дявола не е далеко и започва да я безпокои.

-Тогава Църквата трябва да знае, как да действа. Тя се обединява в усърдна молитва със силна вяра настоява пред Всевишния, така че да раздвижи небесните сили. Църквата в Ерусалим, действаше със силата на:

-усърдната вяра и

-фокусираната молитва

-Видяхме също, че когато църквата се моли правилно, докато тя се моли, Бог върши чудеса. И миналата сряда говорихме за това какво да е нашето разбиране за чудесата:

-казахме, че чудесата които стават между нас от рода на изцеление, отваряне на затворени врати, контрол върху времето, спасение на души и т.н., не са нещото, върху което да се гради нашата вяра. Нашата вяра, не

трябва да бъде зависима от броя на чудесата, които стават около нас.

-Казахме също, че ние трябва да имаме очаквания за чудеса, и то като искаме Бог да извършва невъзможни и велики дела, с които Царството Му да се разраства и души(повече от колкото можем да си представим) да се обърнат към истината. Пратих ви да се молите около Спортната зала, за да стане чудо и тази зала да стане най-голямата църква на Балканите. От пустееща сграда, да стане място където града да се стича на богослужения в неделя, а защо не и през цялата седмица.

Вярвай в чудесата-визия. Искай чудесата на Царството. Моли са за чудеса над град Варна.

Днес продължаваме с темата. Минали път завършихме със стих 11в който Петър се събуждаше от стреса на чудото с ангела, който го изведе през стражите на затвора и го остави след първата измината улица.

И четем в следващите няколко стиха:

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Деяния 12:11 И Петър, когато дойде на себе си, рече: Сега наистина знаят, че Господ изпрати ангела си и ме избави от ръката на Ирода, и от всичко, което юдейските люде очакваха. **12:12** И като поразмисли, дойде при къщата на Мария, майката на Йоана, чието презиме бе Марко, **дето бяха събрани мнозина да се молят.** **12:13** И когато похлопа на вратичката в портата, една слугиня на име Рода излезе да послуша кой е. **12:14** И щом позна

Петровия глас, от радост не отвори портата, а се завтече и извести, че Петър стои пред портата.

А) Когато църквата се моли, не всички се молят

Тук искам да ви обърна внимание на нещо:

Петър се осъзна, от случилото се и тръгна към събранието на вярващите. Лука ни открива, че мнозина от вярващите, които се молеха за Петър, се бяха събрали в къщата на Мария-майката на Йоан-Марко.

Искам да си припомним, от колко души се състоеше църквата в Йерусалим още в началото:

Деяния 2:41 И тъй, тия, които приеха поучението му, се покръстиха; и в същия ден се прибавиха около три хиляди души.

Деяния 4:4 А мнозина от тия, които чуха словото, повярваха; и числото на повярвалите мъже стигна до пет хиляди.

Какво ще кажете? Вярващите мъже само, в Ерусалим бяха 5,000 души. Това е огромна църква. Представете си, че нашата църква нарастне и стигне до 5,000 души. Няма ли да ни почитат и уважават, ако сме такава бройка.

Но аз искам да направите връзката между цифрата на членството и да я сравните с хората събрани в една къща в Ерусалим. Колко души може да събере тази къща? 50-100 души. Това показва, че там не се молеше цялата църква. Там се молеше една стотна от църквата. Аз съм имал привилегията да бъда в доста църкви и съм присъствал на много

молитвени събрания. Никъде не съм видял на молитвено събрание да идва цялата църква. В Ол Соулс съм виждал пълна залата на приземния етаж, но отново не са всички.

Защо казвам това? Защото ние трябва да спрем да се оглеждаме колко сме, а да се попитаме, тези които СМЕ, дали се молим както трябва? Дали слушайки за първата църква, ще се опитаме така да се молим, че Бог да върши чудесата. На Бог не му трябват количества, а качество. Това, че Бог ни е призовал тук. Това, че ти е дал желание, сили и вътрешно подбуждение да бъдеш тук, е фактор, че Той иска да ни благослови, и да ни благослови, чрез тези които са тук. Затова нека работим върху качеството на молитвата си и тогава, аз вярвам и числото ще се увеличи, но дори да не се увеличи, аз съм сигурен, че неща ще се случват.

И сега искам да се върнем на събитието в онази нощ. Петър тръгна на там където знаеше, че ще намери вярващите да се молят.

Б) Когато църквата се моли, Бог приготвя изненади

Деяния 12:15 А те й рекоха: Ти си луда, но тя настояваше, че това що им казва е вярно. Тогава те думаша: Тогава е неговият ангел. **12:16** А Петър продължаваше да хлопа; и като отвориша, видяха го **и се смаяха**. **12:17** А той им помахаше с ръка да мълчат, и им разказа как го изведе Господ из тъмницата. И като им каза: Явете това на Якова и на братята, излезе та отиде на друго място.

Един от богословите коментира поведението на първата църква:

„Бог можа да изведе Петър от затвора, но Петър не можеше да въведе себе си при молещите се.“

Ние ги виждаме, че след като заседаваха, докато Петър чака пред вратата, те накрая решиха все пак да отворят и видят, дали наистина е Петър или ще видят, че ангела му е минал за да си вземе довиждане с тях.

Но ние си задаваме въпроса: Защо тези хора, силно вярващи и даващи пример на вяра и молитва, сега в този момент, когато обекта на молитвата им беше пред вратата и хлопаше, те се съмняваха, те дискутираха, те не отваряха.

Пр.Представете си, ние сме се събрали някъде и се молим усърдно за Ива. Знаем, че тя е в кома, искаме тя да се събуди, събрали сме се през деня и сме се съгласили, да се молим и през нощта за нейното събуждане. В това време се звъни на врата а и Ива стои и чака да и отворим. Каква ще е реакцията ни?

-тя не може да ходи, значи не е тя

-тя е на машинно дишане, значи не е тя

-тя е слаба и сама не може да се придвижва, значи не е тя

-тя е прикачена към монитори и не може да се откачи, значи не е тя

-те е в болницата, а болницата се заключва нощем, значи не е тя

-тя не знае, че се молим и че сме тука, значи, не е тя

Защо, онези вярващи, не повярваха в това, за което се молеха? Защо като видяха Петър, „се смаяха“, останаха безкрайно изненадани???

Защото и те бяха като нас днес.

Ние трябва да си признаем, че често нашите молитви са принасяни в атмосфера на неверие.

Спомнете си, какво стана когато Исус вървеше по водата и Петър поиска да отиде при Него по вода. Петър поради липса на достатъчно вяра, започна да потъва и тогава рибаря Петър се изложи, като се развика: Господи избави.

Спомнете си историята на бащата, който доведе обзетото си от демон дете при Исус. Исус го попита, дали вярва. Чуйте думите на бащата:

Мар 9:23 А Исус му рече: Ако можеш повярва! Всичко е възможно за този, който вярва. **9:24** Веднага бащата на детето извика, казвайки: Вярвам, [Господи]! Помогни на моето неверие.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Това което ние трябва да помним, от историята в Деяния 12 е, че Бог не се изненадва на факта, че ние искаме, и често сме изненадани, когато Той отговаря. Това е добра новина, защото показва, че когато се молим, Бог не е зависим от графиката на нашата вяра, за да ни приготи изненада. Той не чака вярата ни да кипне, за да ни даде отговор. Затова нека да се молим с чувство на очакване. Нека се молим с тръпка и

любопитство, относно това, каква изненада ни е приготвил нашия Небесен Татко.

Нашата молитва и тази вечер може да е: Изненадай ме Господи. Помогни на моето неверие. Дай ми вяра, която да спре да се изненадва, а да започне да чака с нетърпение Твоите действия в живота ни. Амин.